

Midnattsropet

Nr 13-14 • årg. 16 • pris kr 2:50

Maranata • Du vår Herre kom!

HANDEL OCH HANTVERK BLIR MISSION

Sid. 10—12

Vi har funnit JESUS!

Ungdom vittnar om
vägen till frälsning
andedop och gemenskap
Sid. 8—9

KAMPNUMMER

Rapport från ISRAEL

Ljusstaken från Gamla Testamentet framför det moderna riksdagshuset där Knesset samlas är mer än en symbol. Judendomens inflytande över det dagliga politiska livet är större än man allmänt tror.

Israel präglas idag av lugn och återuppbyggnad, säger Gunno Andersson som just återkommit från sin fjärde Israelresa. I skuggan av Libanonkrisen, där fienden är splittrad, satsar man på socialt eftersatta

regioner. Men under ytan och knappast märkbart för den förbipasserande turisten finns det tecken som tyder på ett unikt uppvaknande över den profetiska situationen, säger Gunno i denna snabbskiss över läget i dag.

Intervju · foto: Lars Andersson

I dag, tre år efter oktoberkriget 1976, satsar Israel mer än någonsin på återuppbyggnad av landet. Bostadsbyggandet ökar kraftigt överallt och nyuppförda hus, även på de ockuperade områdena, vittnar om att man gått igång med projekt även där.

Nya stora bilar i trafikvimlet vittnar också om att den enskilde israelen höjt sin standard. Det verkar som om trycket har lättat över den krigströtta nationen och judarna är inte sena att utnyttja situationen med satsningar på eftersatta kommuner och regioner.

— En orsak till denna avspänning är utan tvekan konflikten i Libanon, säger Gunno Andersson, som just återkommit från sin fjärde resa i Israel.

— Fienden är splittrad och den krigiska stämningen som var rådande för exempel-

vis två år sedan har tonats bort. Ja, man är nästan lite loj...

— Men den som undersöker situationen närmare ser ganska snart att detta lugn endast är ett lugn på ytan. Bakom den förbättrade materiella fasaden finns en djup oro. På det andliga området finns det tecken som tyder på ett unikt uppvaknande. Israels vägar är förunderliga vägar.

Gog i annalkande

— Vi måste komma ihåg att Israel aldrig haft egentlig fred, utan levit i skuggan av det eldupphör som proklamerades 1948 och som förnyats efter vart och ett av de krig som drabbat landet under dess knappa trettioåriga existens. Detta har inpräntat vaksamhet i varje jude, ung såväl som gammal.

— Hur ser man på framtiden?

Från lyxhotellet på Oljeberget blickar turisten ut över Den eviga staden. De märker ofta inte mycket av den kamp som Israel utkämpar för sin existens mitt i vardagen.

— Nyligen inträffade några händelser som bevisar att man inte tror på någon varaktig fred. Händelser som den förbipasserande turisten knappast lägger märke till.

— Så publicerade exempelvis Jerusalem Post inför det judiska nyåret en artikel om Gog/Magog-invasionen och två framstående judar har genom olika metoder förutsagt Gog/Magoginvasionen.

— Den ene, en 38-årig advokat, har (genom att studera förändringar i stjärnkongstellationerna!) bevisat att ett tredje världskrig kommer 1982—84. Ett krig som Israel kommer att gå ur som segrande part. Dessa påståenden styrks av en jude vid namn Shilo som kommit till samma resultat genom att studera skrifterna.

— När det gäller mer näraliggande ting har de sagt att Israel kan tvingas gå in i södra Libanon och att nationen Israel kan vänta en mycket svår period vad gäller de internationella relationerna, speciellt då i FN.

Religionsfrihet

— Vilken ställning har religionen i Israel, judendomen är ju en religion utan tempel?

— I det dagliga politiska livet har judendomen en mycket starkare ställning än man tror allmänt. Det finns ett rabbinat som är centrum för judendomen. Där försöker man hålla den vid liv och bevara traditionen. Detta rabbinat är en maktfaktor och representeras i Knesset (parlamentet) med tolv mandat.

— Hur tror du judarna upplever de kristna turisterna?

— För det första är man mycket rädd om turismen som är en av de tyngsta inkomstposterna och även en viktig länk i förbindelsen med omvärlden. Men när vi besökte Oljebergets Bibelcenter berättade personalen där att man trakasserats i sin kristna verksamhet.

Men officiellt tillåts kristna missioner att verka?

— Ja man har lagstadgad religionsfrihet. Men både rabbinatet och religionsministeriet står emot de kristna. Bibelcentret kunde faktiskt peka på en rad framgångar den senaste tiden. De har t.ex. delat ut Nya Testamentet bland ungdomen på kubbutzerna och man har märkt ett nytt intresse för Jesus. Det är alltså i judisk bemärkelse sekulariserade ungdomar. De kunde också rapportera framgångar för evangelium bland araberna i Israel.

— Samtidigt måste man säga att invasionen av västerlänningar i landet är ett beklämmande kapitel. Och bland de tusentals pilgrimerna kan man inte märka någon direkt smittande religionsutövning. Det ligger något otidsenligt i detta sökande bland ruinerna. I stället borde vi peka på *tidsvecknet* Israel och ropa ut att Jesus kommer. — Just därför är det så intressant att israelerna själva börjar bli varse tidsvecknen. För dem gäller det Messias första ankomst.

Jesus kommer!

— Utifrån de bibliska profetiorna i Nya och Gamla Testamentet kan ju även vi se att ett globalt krig där Israel, efter många lidanden, skall stå som segrare. Om detta talar bibeln i samband med tidsålderns av-

slutning. Vi kan även läsa om det framtida Israels sträckning. Det land som Gud lovade Abraham, Isak, Moses, Josua, David och Salomo. Gränsen i norr skall gå mellan Tyrus och Sidon vid Litaniafloden i det nu så sönderslitna Libanon. . .

— När det gäller den idag aktualiserade konflikten mellan Israel och praktiskt taget alla världens nationer är den profetiskt förutsagd och Guds ord kallar denna tid för Jakobs, d.v.s. Israels, nöd. Israel och det profetiska ordet går sin väg mot fullbordan. Vi borde lyfta blicken uppåt och ropa som aldrig förr Maranata — Jesu andra tillkommelse är nära.

Global bojkott

— Du följer ju händelseutvecklingen ganska ingående, hur ser du på Sveriges hållning i Mellersta Östernfrågan. Har vi inte slagit in på en väg som leder till svek mot Israel?

— Sverige utgör inget undantag från den internationella bojkotten av Israel. Guds egendomsfolk skall stå fullständigt ensamt. På olika sätt tvingas världen att ta avstånd från judarna och bara på kort tid har opinionen svängt kraftigt för t.ex. palestiniernas förmån. Genom bl.a. terroraktioner från PLO m.fl. har också palestinafrågan kommit i rampljuset. Avståndstagandet har redan börjat på det psykologiska planet.

Och detta är en av förklaringarna till Sveriges agerande mot Israel i FN. Här är inte heller kristenheten undantagen. Mellan Östernproblematiken har förvandlats till en humanitär angelägenhet från att ha varit en profetisk. Kristna börjar spekulera i Israels brott mot de kringliggande folken och på grund av denna underliga humanism talar man inte lika öppet och frimodigt om ett "heligt" krig i Mellan Östern.

— Samtidigt kämpar Israel sin kamp, ofta i det tysta. Och ibland kan man tala om mirakel mitt i vardagen. I de södra områdena av Libanon, ofta kallat Fatahland, (Al Fatah, palestinsk gerillaorganisation, grundad med syrisk stöd!) som varit basen för så många blodiga räder in i Israel har man gått in och med sin okuvliga handlingskraft byggt upp sjukhus, skolor, skaffat fram arbeten och på så vis skapat nytt förtroende bland de krigshärjade och desorienterade palestinska flyktingarna.

Arne Imsen:

Midnattsropet nu

En programförklaring för framtiden

Denna tidning har en mycket spännande historia. Den har under hela sin sexton-åriga tillvaro haft banbrytarens krävande uppgift. Tidningen Midnattsropet kan utan överdrift sägas vara ensam i sitt slag. Den har för närvarande absolut inga konkurrenter, ty likriktningen i landets samhällssubventionerade religiösa etablissemang är så påtaglig att det är fullt berättigat att ställa frågan om det är ekonomiskt försvarbart med så många språkrör, då en produkt utan alltför stora rationaliseringar skulle kunna med stor framgång bli den sekulariserade entonighetens mäktiga instrument.

De teologiska specialitéerna är inte längre något konfliktladdat spänningsfält i en miljö utan dogmatisk ammunition. Tidningarna är jämförelsevis ambitiöst kulturella och samhällstillvända med socialt patos, politisk medvetenhet, moralisk indignation, folklighet, förströelse och underhållning; allt väl anpassat och portionerat efter tidsålderns allmänreligiösa och humanistiska smakriktningar.

Med ekumenisk elegans tillgodoses numera också det karismatiska behovet av varje organ med någon självbevarelsedrift. Spalternas förra intellektualism uppvägs numera genomgående av en spiritualistisk upplevelsemystik.

Det blir allt vanligare att helt oförenliga element vegeterar lika friskt i ett och samma organ. Det är schizofrent, men osektaristiskt och modernt.

Dessa avskopior kommer ganska säkert att inom överskådlig tid reduceras till antalet, men deras populärreligiösa filosofi ytterligare vidgas i ett maktberusat huvudorgan. Den utvecklingen kan tydligt skönjas och påskyndas genom personliga kontakter och vänskapskorruption på toppnivå av karriärister med diplomatiska färdigheter.

TIDNINGEN MIDNATTSROPET vill stå för ett dagsaktuellt väckelsebudskap

utan litterära försköningar förankrat i urkristendomens pånyttfödelse- och uppståndelsesteologi. Tidningen vill vara ett kamporgan för evangelisk väckelsekristen tro, mission och verksamhet. Tidningen är bibliocentrisk i fundamentalistisk mening och antikyrklig i väckelsekristen mening. Den är samfundsbunden och bekämpar det kristna församlingens byråkratisering, kommersialisering och politisering.

MIDNATTSROPET är helt avvisande till all profan stjärn- och idolkult med kristen förklädnad och förklarar all oandlig förfining, professionalism och allt artisteri som på ett eller annat område hämmar, sätter sig över eller ersätter andliga funktioner för den kristna församlingens uppbyggelse och utveckling såsom väsensfrämmande och livsfientliga för all sann gudstillbedjan.

Tidningen hävdar kompromisslöst att det är absolut nödvändigt för varje församling som vill inkarnera Nya Testamentets övernaturliga troslära att stå utanför alla religiösa och politiska maktkonstellationer i tiden och vara helt oberoende av och avvisande till alla typer av samhällsliga stödformer för liv och verksamhet. Församlingen är utomvärldslig till sitt ursprung och därför med naturlagsnödändighet världsfrånvänd till sin karaktär och kan aldrig utan förlust av sin egen identitet engagera sig i tidens mellanfolkliga konflikter.

DENNA REALISM SKAPAR konsekvens i liv och lära och befriar från alla romantiska och verklighetsfrämmande attityder i det heliga krig, vars primära mål är individens frälsning ur en världsordning som med hast går mot sin upplösning. Genom hela Nya Testamentet tonar maranataropet som väckelsens och tröstens budskap till trons folk, samtidens heliga martyrer i ett vilddjurslikt världsvälde.

Det handlade förvisso inte om framsteg och reformer utan om fortgående dege-

nering av en gudsfiendtlig mänsklighet fram till den tidpunkt då församlingen i hast evakueras ur tiden och en värld störtar samman i ett totalt kaos. Det är detta eskatologiska perspektiv tidningen Midnattsropet vill teckna med apokalyptikens egna bilder.

Budskapet tvingar oss till återhållsamhet i alla stycken i fråga om finansiering av tidningsutgivningen. Denna programförklaring måste väl om den skall realiseras innebära en framtida likvidation av hela tidningsprojektet. Men ännu är tidningsutgivning möjlig i detta land utan statsingripanden av det ena eller det andra slaget med stödjande eller kontrollerande effekter. Det bör vara angeläget för allt radikalt väckelsefolk att tillsammans hålla denna sentida trons häröld levande under den tid som ännu står oss till buds.

FÖR OSS är varje led i tidningsutgivningen förenat med personliga offer. Skrivande, redigerande, distribuerande och finansierande medarbetare utför sitt krävande arbete utan tanke på arvoden eller personlig vinst. Varje tidning når egentligen sin läsare som en mycket personlig frids- och maranatahälsning från ett team medarbetare, vars utsäde är framburet till priset av deras eget borgerliga liv.

Prenumerations- och lösnr. priser kan inte finansiera tryck- och portokostnaderna för Midnattsropet. Den kostnads spiral vi under de två sista åren tvingats in i, är mer än bekymmersamt, men vår erfarenhet säger oss att tidningens läsekrets älskar Midnattsropet och vill så långt det yppar sig den minsta möjlighet svara för dess fortsatta existens.

JUST NU BEHÖVER vi allas omedelbara medverkan för att tillgodose vår tidnings akuta ekonomiska brist. Ge det stödet som en extra gåva och reglerat samtidigt prenumerationen för nästa år via inbetalningskortet som medföljer denna tidning!

Jesus föddes in i den judiska världen i en tid av kompakt andligt mörker. 400 år, undantaget Johannes döparen, hade förflutit sen den siste av gamla förbundets profetröster tystnat. Det fanns gott om byggnader, fasader och yttre former som minde om flydda tiders gudsuppenbarelse och väckelse, men borta var gudslivet och det profetiska ljuset. Men så började himlen åter tala. Gud uppenbarade sina, genom årtusenden förborgade, hemligheter för enkla tjänare och tjänarinnor. Profetiska budskap avlöste varandra i helig intensitet. Jesus föddes in i världen i ett stall utanför Jerusalem, medan himmelen uppmärksammade det med hyllningssånger av den eviga härskaran.

INSIDANS RELIGION

Av Per Arne Imsen, Örebro

”Så skall ske för vår Guds förbarmande kärleks skull, som skall låta ett ljus gå upp och skåda ned till oss från höjden för att skina över dem som sitta i mörker och dödsskugga och så styra våra fötter in på fridens väg.”

Men i den institution som av ålder handhade de lodrätta kommunikationerna var förbindelsen och mörkret kompakt. Och Gud gick förbi...

”Härskare har han störtat från deras troner och ringa män har han upphöjt.”

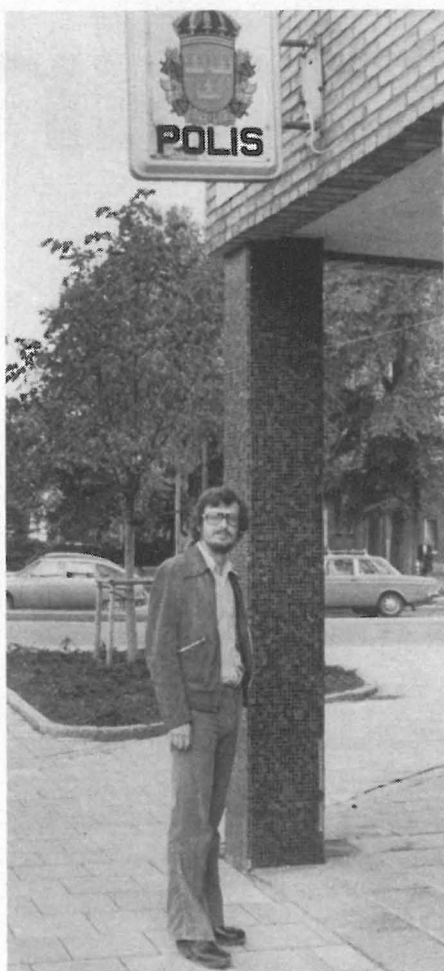
Jesus växte upp och placerade sig helt utanför och i opposition mot det sekulariserade religiösa liv (eller död) Stora Rådet och dess skriftlärde företrädde. Hans närvaro blev en irritation, ja plåga, för den etablerade religionens representanter. Det blev ständiga sammanstötningar. Jesus attackerade deras döda former och ceremonier och predikade det inre livets religion: ”Den som tror på mig, av hans inre skall strömmar av levande vatten flyta fram.”

Men de religiösa ledarna stängde sina hjärtan. — ”Skall en snickare från Nasaret undervisa oss? Kan något gott komma från Gallileen?” Inte kom han heller från Levi präststam. Men de såg hur han samlade människoskarorna, hur de trodde på honom, hur han gjorde underverk och botade de sjuka. Hur han umgicks med publikaner och syndare. Hur han ignorerade de äldstes stadgar och kallade dem människobud.

Nya roller

Den religiösa ordningen var rubbad. Hatet steg i de 'frommas' hjärtan. De brukade varje tillfälle som gavs att, om möjligt, neutralisera honom. De tänkte ut tvetydiga frågor för att fälla honom, men alltid fick de lämna honom som förlorare. De ville gripa honom men vågade inte för folket.

Efter att alla försök att undanröja honom varit gagnlösa, överlade de om att lägga om taktik. — Vi kanske kan vinna honom genom att bevisa honom kärlek.

● Per Arne Imsen inställde sig frivilligt hos polisen i september i år. Ett års jakt är slut.

Straffet för totalvägran, vilket var brottet, är i första omgången en månads fängelse vilket ökas till två månader nästa år och tre nästa år osv tills medborgaren inrättat sig i ledet och anpassat sitt samvete till gällande lag.

Fortfarande fanns ondskan kvar under ytan, men fariséerna, som var vana skådespelare, övergick snabbt till sin nya roll.

Det är nu de inbjuder Jesus till en festmåltid hos en av de förnämsta fariséerna. Och Jesus kommer men han verkar inte särskilt imponerad av deras tilltag. De bjuder över varandra för att passa på honom och uppnå en god feststämning. Det hinner emellertid inte gå lång stund förrän värdarnas ondska tränger fram och spräcker kärleksmasken. En avväpnande situation uppstår då oförutsett en sjuk man vacklar förbi den festklädda religiösa eliten och kommer fram till Jesus. Det är sabbat och deras livsfientliga lagar skulle hindra Jesus från att hjälpa. Det står att 'De vaktade på honom'. Se in i dessa ondskefulla ögon så ser du rakt in i deras hjärtan! Deras sinnelag avslöjas. Och i Jesu närhet avslöjas allt.

”Ve eder i skriftlärde och fariséer, I skrymtare som tillsluten himmelriket för människorna — som binden ihop tunga bördor och lägger dem på människornas skuldror, men själva icke vilja röra ett finger för att flytta dem.” Jesus förebrår dem deras ondska och han fortsätter när han ser hur gästerna väljer ut de främsta platserna, att i liknelser bestraffa deras tillvägagångssätt. Den som ödmjukar sig skall bli upphöjd... och när du gör gästbud, så bjud fattiga, krymplingar, halta, blinda. Salig är du då ty eftersom de icke förmå att vedergälla dig skall du få din vedergällning vid de rättfärdigas uppståndelse.

Feststämningen har flytt

De sitter sammanbitna, tysta och inte heller den vältillredda maten smakar längre gott. Den tillkämpade feststämningen har flytt. Men Jesus har talat om de rättfärdigas uppståndelse och en av fariséerna försöker använda tillfället för att rehabilitera sig själv och återvinna något av sin religiösa

forts. sid 15

Tjänsterna

i

församlingen

Predikan av Arne Imsen del I

I de sammanhang då bibeln talar om Kristi kropp, handlar det för det mesta om den lokala församlingen. Där det inte gör det, framhålls särskilt att någonting annat avses. När Paulus undervisade om församlingen som Kristi kropp i 1:a korintherbrevet, menade han den lokala gudstjänstfirande församlingen, som kommer tillsammans på en viss plats för att tillbedja.

När Paulus talade om vilka krafter som är verksamma i församlingen — fann han det nödvändigt presentera hela treenigheten. I treenigheten möter vi den fullkomliga härligheten, fullheten och överflödet. Gud verkar genom kraftgärningarna, Herren genom tjänsterna och Anden genom nådegåvorna.

Kraftgärningarnas gåva var verksam på pingstdagen — det talades om dånet. Just den kraftgärningen skapade de mentala förutsättningarna för att människor över huvud taget skulle rikta sin blick på de gudomliga tingen. Vanligtvis är människor upptagna av oväsentliga ting, frågor om vad de ska äta, dricka, kläda sig med och var de ska bo. Och om de går in på religiösa spörsmål brukar frågorna handla om

varifrån Kain fick sin hustru, och om det är sant att haren idisslar. Så kan de hålla på i all oändlighet.

Plötsligt kan dock Gud uppenbara sig i en kraftgärning. Människornas blickar riktas åt ett speciellt håll, evigheten kommer nära och heligheten förnims i atmosfären.

På den första pingstdagen i Jerusalem dit människorna kommit för att fira högtid, blev man plötsligt väckta av ett våldsam och dånet. Människorna strömmade till i riktning mot dånet. När de kom fram mötte de lärjungarna. Kraftgärningen väckte människorna, och Anden kom genom gåvorna att förhärlika Gud på ett speciellt sätt. Lärjungarna talade nämligen i tungor om Guds dråpliga gärningar.

När Gud uppenbarar sig kan de som är kända för sin fromhet visa sig vara som riktiga gycklare. Petrus kunde ha haft en predikan över Joels profetia före pingsten

utan att det skulle ha givit något resultat. Men nu läste han texten på pingstdagen, och kunde säga: Här uppfylles det som är sagt genom profeten Joel. Löftet hade blivit upplevelse och teorin blivit erfarenhet.

Grundförutsättningen för andligt framåtskridande är fullheten av den gudomliga uppenbarelsen. Treenigheten måste ha fullständigt fria möjligheter att verka, så inte människornas verksamhet och traditioner ligger i vägen och hindrar Gud att utföra sitt verk. Kraftlös förkunnelse, kraftlösa sammankomster och torftiga gudstjänster är mördande för det andliga livet. Skall människor frälsas, måste en kraftgärning till.

På den första pingstdagen i Jerusalem visade det sig i förstone att dessa fromma judiska män blev gycklare. I det senare sammanhanget förvandlades de till frälsningskandidater. De började plötsligt ställa väsentliga frågor och inte göra oförskämda och insinuanta påståenden om att lärjungarna hade berusat sig på vin eller gjort någonting själva för att verka fram situationen. Man ställde frågan: "Vad ska vi göra för att bli frälsta". Svaret kom: "Omvänden eder!" Det var ett fantastiskt

budskap att bära fram till fromma judiska män. De fromma måste först väckas ur sin fromma sömn genom en verklig kraftgärning, innan Gud kunde nå deras hjärtan.

Jag tror inte det kommer att ske någon verklig folkrörelse emot Golgata förrän vi börjar söka efter kraftgärningar. Gud måste få uppenbara sig på ett sådant sätt att avgudarna blir placerade där de hör hemma, och så att den Sanne och Rättfärdige, som bor ibland sitt folk, synliggöres i utomordentliga händelser.

Joels profetia fick på pingstdagen sin partiella uppfyllelse. Dånet ägde rum, gåvorna började verka. I Joels profetia läser vi om fenomenala manifestationer i sol, måne och om naturfenomen. När det är jordbävning, frågar ingen efter vad han ska kläda sig med. Om hela tillvaron håller på att störta samman frågar ingen vad han ska äta nästa månad. Då handlar det om liv eller död just i det ögonblicket.

Vi har inga möjligheter att ha väckelsemöten om inte evigheten är närvarande. Den måste vara så påtagligt närvarande, att människor upplever sig hängande mellan himmel och helvete i en skör tråd, som när som helst kan klippas av. Det blev frälsningsmöte när de fromma judiska männen kom direkt från sina egna gudstjänster till kraftfältet omkring lärjungarna och upptäckte att de inte var någonting annat än kvalificerade mördare.

Det var då Petrus kunde förklara för judarna så att det träffade deras hjärtan: "Ni judiska män har gjort er skyldiga till ett justitiemord för en kort tid sedan. Ni hängde upp en man här utanför staden. Men ni har inte bara mördat en människa, ty det var något mer än en människa ni mördade. Det var Guds egen Son ni mördade i Guds namn. Ni spikade honom fast vid ett kors och förklarade honom som en stor förbrytare, uppviglare, svärmare och hädare. Men denne som ni har korsfäst, honom har Gud uppväckt, honom har Gud gjort till Herre och Messias. Han sitter på Guds Faders högra sida i härligheten, och ni kan se vad han här har utgjutit över sin församling!"

En sådan konfrontation som judiska männen i Jerusalem var med om, måste leda fram till frälsning eller till total förhärdelse. Det blir ingen väckelse förrän evigheten är så närvarande att människorna känner att om de tar ett steg till, så är de i helvetet. Evigheten träder inte in genom våra små försök att skapa stämningar med instrument och sånger. Evigheten träder in då Gud gör något som väcker sinna.

Ingenting synbart skedde i sol och måne på pingstdagen. Men i Joels profetia står att solen skall vändas i mörker och månen i blod. Det är en upptrappning av Guds kraftgärningar, och detta kommer vi att få vara med om. Ondskan tilltar, men Gud har makten i sina händer. Han skall utföra sitt dråpliga verk på ett sådant sätt att de som vill bli frälsta har möjlighet till det.

Solen skall vändas i mörker, och månen i blod — det är naturfenomen som gör att människor blir osäkra. Den falska tryggheten slås sönder. Det går att försäkra sig mot sjukdom och ålderns svårigheter, men det finns ingen försäkring som kan rädda från helvetet. Skall man ut ur den eviga fördömsen, måste man komma till tro på Jesus Kristus.

Paulus ville göra klart för församlingen i Korint hur Andens gåvor fungerade. Vid kärleksmåltiden hade skett en ödesdiger kategoriklyvning. En societet av välstuerade människor höll på att utvecklas där. De använde sina resurser på ett hedniskt sätt i stället för att överlämna dem till Guds verk. I stället för att bekämpa egoism och individualism, började de odla den. Så skedde en kategoriklyvning i församlingen. Trälarna, som hade mycket längre arbetstid, kunde inte vara med så länge. De var inte välbetalda, och stod många gånger i beroendeförhållande till dem som var med i samma församling. Paulus förmanade: "Vänta på varandra!" Dvs. vänta på de fattiga så de också får vara med och tjäna med sina gåvor! Risken var att en elit av speciellt ivriga och ambitiösa människor skulle ta ledningen.

Men Paulus vände deras blickar bort ifrån det synliga till det osynliga. Han klargjorde för församlingen, att det inte fanns bara några få gåvor. Det var inte bara några få som skulle dominera. Alla var döpta i en och samme Ande till att utgöra en och samma kropp. Den gudstjänstfirande församlingen utgjorde kroppen på det lokala planet. Himlen accepterade inget envælde, inte heller disharmoni och obalans. Hela kroppen måste aktiveras på rätt sätt. Kroppen utgjordes av många lemmar, centrala och periferiska, synliga och beklädda. Oberoende av vilken plats på kroppen som lemmarna befann sig, måste dock samma blodflöde cirkulera genom dem. Det fanns inget annat blod för de synliga och framträdande lemmarna än för de mindre framträdande. Vad som skilde var inte blodets kvalitet utan dess kvantitet. Kristus var huvudet. Församlingens hjärta var äldstebrodererna och från hjärtat skulle blodet pumpas ut i hela kroppen. Samma blod fanns i huvud-

pulsådern som i de små kapillärerna under naglarna. Avgörande var inte vilket ställe på kroppen lemmen satt, utan uppgiften. Kraften var tilldelad för var särskild lems uppgift. Det fanns möjlighet för alla att bli mottagare och förmedlare av livsströmmen.

Paulus gjorde också klart för syskonen att det var viktigt att inte någon propp i blodomloppet bildades. Blev det en propp var många andra blodkärl hotade. Proppar kunde uppstå på många olika sätt. I Korint blev det så att de mindre synliga och dominanta lemmarna, dem man blygdes för, kom i bakgrunden. Genom överksamhet bildades förkalkningar. Så blev det proppar och stagnation. Det var en fara för enskilda lemmen, men också för hela kroppen. Kroppen hade inte fler lemmar än den behövde. Amputation var en onaturlig åtgärd och det gjorde man i yttersta nödfall. Det var alltså viktigt att alla lemmar blev livsförmedlande, tjänande och fungerande. Det var det Paulus menade när han talade om "när en lem lider".

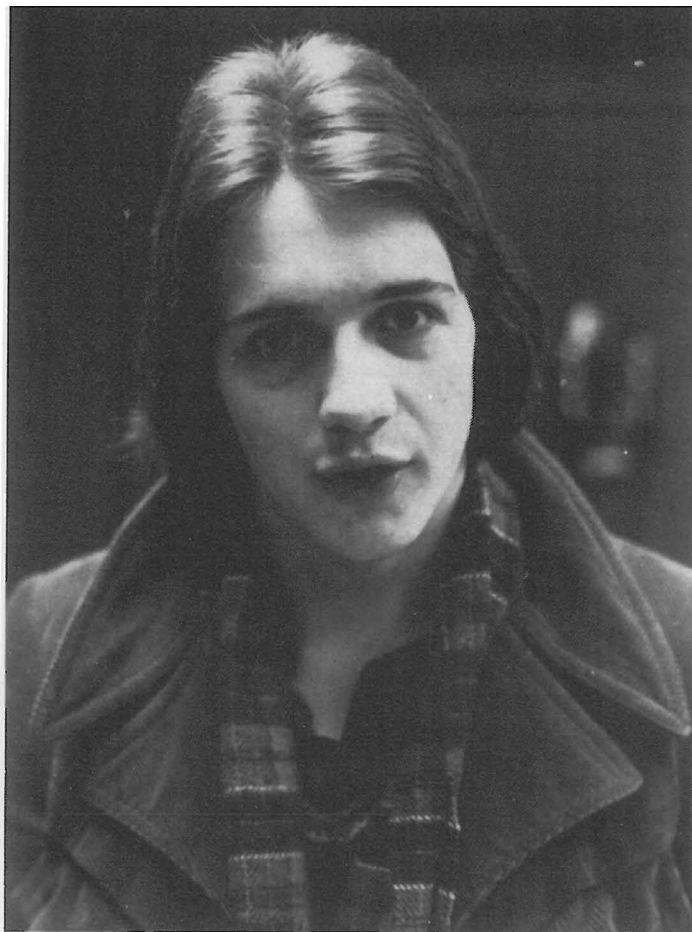
Det uppstod lidande i församlingen när en lem inte kom i funktion. Samma lidande uppstod då lemmen blev förtryckt. Liksom det skedde i kärleksmåltiden, då eliten förtryckte de svagare och fattigare, fanns ett faromoment på det andliga området. De som hade lätt iakttagbara gåvor kunde bli så dominanta, att andra blev missmodiga och klenmodiga. De kom att känna sig mindervärdiga och onyttiga. De kom visserligen till gudstjänsten, men de kunde aldrig tänka sig att de hade någonting att ge. Då började ett lidande i den människans liv. Så småningom kom han att bli en propp i församlingskroppens blodomlopp vilket påverkade hela hälsotillståndet. Man kunde avläsa det på blodtrycket. Det blev disharmoni och obalans.

Guds verk lider, därför att så många förtryckta har försökt komma i tjänst men blivit nedtryckta. De har kanske inte varit så perfekta i alla avseenden. De har inte kunnat framställa vad de hade fått av Gud så fint, belevat och välformulerat. Så fort de satte sig i rörelse, var det någon som

klämde till dem. Ibland predikanten, någon annan gång en äldstebroder. I stället för att bli nedtryckta borde de ha blivit hjälpta så att de kunnat komma i tjänst för Gud.

Hur vågar vi egentligen bedja om utomordentliga andliga gåvor, när vi samtidigt kan se en hel mängd andliga gåvor ligga latent och oanvändbara hos många trosyskon? Vore det inte bättre att våra syskon på lokala platsen kom i funktion än att kalla på experter från andra kontinenter och be dem befria oss från våra sjukdomar och svagheter?

forts. nästa nr

Jag såg kristendomen som en flykt i från verkligheten

Vittnesbörd av Thorbjörn Helmner Örebro

Jag flydde från alla frälsningstankar. Ut i världen. Övertygades alltmer om att politiken hade svaret på människans fråga om mening med livet. Samtidigt såg jag med förvåning på kristna skolkamrater och deras tillvaro fylld med tal om glädje, lycka och gospelidoler.

Men hela tiden fanns där känslan av tomhet inom mig som varken politiska slagord eller fanatisk kampanda kunde mätta och jag sökte mig in i en värld omsluten av söktaktiga rökslingor och psykedelisk musik. För den som nådde botten där var allting slut.

Jag såg kompisar brytas ner till oigenkännlighet...

Ungefär samtidigt kom en ung maranatagrupp till Örebro. De bodde tillsammans i en sk storfamilj och satsade all sin tid på evangelisation.

I dag ett år efter omvändelsen är Thorbjörn i full aktivitet i evangelisationsteamet i Örebro. Frälst, döpt och andedöpt, med andra ord som en ny människa, satsar han all sin tid på att vinna andra för Jesus.

Vad fantastiskt! Efter aderton års kamp blev en syndare besegrad av Jesu gränslösa kärlek. Av nåd blev jag härligt frälst! Trots allt är det underbart att blicka tillbaka på mitt gamla liv. Och se hur

Gud har lett mig. Hur jag fått uppleva besvikelser och hopplöshet i allt vad jag gett mig in i tills en dag då endast en sak återstod att pröva: frälsningen i Jesus Kristus.

Flydde alla frälsningstankar

Jag är född och uppvuxen i ett kristet hem. Mor och far var noga med att jag och mina syskon kom iväg till söndags-skolan. Ofta följde vi också med på möten. Fick därigenom en grundlig undervisning i Guds Ord redan från barnåren. Mina föräldrar tillhörde Maranataförsamlingen i Örebro. Där fick jag mina första kontakter med denna fruktade rörelse, som av hela den etablerade kristenheten och barnavårdsnämndens psykologer ansågs vara barnavådlig. Jag led emellertid ingen skada utan tyckte bara det var roligt att lyssna på sången o musiken och titta på alla elgitarrer. Men allteftersom tiden led förstod jag att talet om att ta emot Jesus i sitt liv och bli frälst var allvar och gällde även mig. Det blev svårare för var möte att sitta oberrörd när inbjudan till frälsning utgick. Tyvärr valde jag det som jag då tyckte var minst besvärligt. Jag flydde från alla frälsningstankar, ut till vad världen hade att erbjuda.

Jag övertygades alltmer om att politiken hade svaret på människans fråga om mening i livet. Först och främst socia-

lismen med dess budskap om jämlikhet. Jag fascinerades oerhört av talet om frihet för de förtryckta folken. Samtidigt såg jag med förvåning på mina frälsta skolkamraters nonchalans mot världens orättvisor. De lekte fram livet i sina dyra modekläder och med tal om glädje, lycka och gospelidoler. Jag började förakta kristendomen, såg den som en flykt från verkligheten. Min tid uppfylldes mer och mer av sökande efter idéer och uppslag om samhällets förbättring. Insåg med fullt allvar nödvändigheten av en väpnad revolution. Kände hat och medlidande med de förtryckta folkens kamp mot imperialismen.

Behov av inre mättnad

Men hela tiden fanns där en känsla av tomhet inom mig som varken politiska slagord eller fanatisk kampanda kunde fylla eller tillfredsställa. Behovet av en inre mättnad och frid fick mig därför att söka mig in på andra områden.

Började alltmer lyssna på musik, framförallt psykedelisk. Med innehåll av mystik. Spelade själv gitarr och så småningom började jag och några kompisar spela tillsammans. Nu hade en ny spännande värld öppnats omsluten av söktaktiga rökslingor och droger. Insåg faran i det men var plötsligt totalt likgiltig inför min framtid. Sögs allt fortare in i en vir-

Forts. sid. 17

Britt var en av de många nyinflyttade ungdomar som så lätt blir ensamma och bortglömda i en storstad. Hon kom från Kramfors till Stockholm för att få jobb och träffa nya människor.

— Men jag blev ganska snart både ensam och isolerad, berättar Britt. Kanske mest beroende på min läggning. Hade svårt att slå mig fram och få kontakt med folk.

— Så jag sökte mig in i veckotidningarnas falska värld. Jag är nog lite av dagdrömmare också, kunde gå omkring flera timmar och strosa på de stora varuhusen eller ute på stan.

Kändisar "vittnar"

— Nu, när man tänker efter, är det egentligen kusligt hur affärsmännen utnyttjar ens ensamhet och alla de tankar som följer på ensamheten. Jag var mycket nyfiken på religionen, läste allt jag kom över om det övernaturliga, astrologi, klärvojans, yoga ja t. o. m. om flygande tefat, i mitt sökande efter den Skapare jag förstod skulle finnas. Jag upptäckte att veckotidningarna specialiserat sig på olika former av utbud. En del hade följetonger eller vittnesbörd med sådana som träffat de döda, andra har upphöjt t. ex. bantning eller hälsokost till en slags religion. Nu när jag funnit full trosvisshet ser jag hur svävande och ovisst allting var, trots att man anlitade kändisar eller toppfigurer av olika slag som trädde fram och vittnade om sina möten med den okända världen.

— En dag när jag var ute på sta'n stod Maranatasångarna mitt på Sergels torg. Det som slog mig var den oerhörda trosvisshet och glädje de utstrålade. Jag köpte en tidning som de sålde från ett stort bokbord och det var egentligen ett par artiklar i Midnattsropet som grep tag i mig. En handlade om en familj som brutit upp och gått in i en storfamilj. Så var det en intervju med en frälst flicka som gav mig många svar — och det var just det jag sökte.

Glädje och allvar

— Jag följde med till Gamla Bro där det var väckelsemöte på kvällen. Satte mig längst bak för att vara nära dörren och fort komma ut.

Som jag satt där upplevde jag att det stämde på något vis, både atmosfären och det som sades hörde ihop. Det var både glädje och allvar. Och när någon kom och frågade om jag ville ha förbön kändes det helt naturligt att följa med fram. Men minnet från den söndagskvällen är att jag mest var omtumlad.

Jag sökte — och fann!

— Jag hörde till den sortens människor som slukade veckotidningarnas religiösa utbud, berättar Britt Viklund, som kom från Kramfors till Stockholm.

— Jag läste allt. Om kändisarnas vittnesbörd och erfarenheter av det övernaturliga, om yoga och t o m om flygande tefat i mitt sökande efter den Skapare jag förstod måste finnas. Men överallt mötte jag något svävande och ovisst. Det var en fruktansvärt falsk värld.

— Nu har jag funnit vissheten och tron. Och tänk att himmelens Gud har något så underbart i beredskap för oss människor.

— Det är det vi måste ut och berätta för alla människor säger Britt som är med i arbetet på Gamla Bro i Stockholm och bor i storfamilj utanför stan.

— Nästa söndag var det annorlunda. Jag blev både döpt och andedöpt samma kväll. Tänk att himmelens Gud har något så underbart i beredskap för oss människor.

— Nu har jag också flyttat in i en av storfamiljerna här i Stockholm. När man blir frälst kommer man ju även in i svårigheter och tvivel. Man kommer ofta in i konflikter med omvärlden därför att man blir så förvandlad. I storfamiljen kan vi ju hjälpa varandra på ett bättre sätt.

Kanske var det just storfamiljstanken som fick mig att stanna upp. Jag tyckte det var ett starkt vittnesbörd och det stämde in på den kristendom jag läste om i

bibeln. Ofta under den tid jag sökte kom jag i kontakt med Jehovas Vittnen. De lyckades ju alltid nå människor som är sökande, men det var den här vardagsgemenskapen som jag saknade i deras undervisning.

— Men nu måste vi ut — säger Britt till sist — vi som blivit befriade i Jesu namn måste vara med och befria andra. Jag tror mycket på litteraturmissionen som medel. Många lever som jag i veckotidningarnas förljugna värld. Söker i det tysta. Vi måste försöka nå dem med det skrivna och upplevda ordet som ett bevis på att Herren själv står bakom och att han själv är tillvarons mening.

I Pilgrimstjänst går kvinnorna i täten

Berit Kulborg arbetar i keramikverkstaden.

— Vi måste vara med och bryta slit- och slängtrenden, säger Irene Andersson t. v. och Lilian Glanz i Broshopen. — Kallelsen från Jesus till en enklare livsstil i tro och förnöjsamhet gäller i högsta grad för vår tid.

Handel och hantverk och kristen gemenskap hör ihop. Så har det varit alltsedan den första missionsepoken då kristendomen spreds från Paulus tältmakarverkstad eller Lydias purpurkrämeri.

Nu kommer en ny generation. De arbetar i Pilgrimstjänst och vi har talat med två av dem — Lilian Glanz och Irene Andersson som förestår Broshopen på Gamla Brogatan i Stockholm.

Reportage Lars Andersson

Bakom de stora affärsgatorna i City med Ähléns, EPA, NK och PUB, ligger Gamla Brogatan. Mellan Drottninggatan och Vasagatan. En lördag som denna är den alldeles svart av folk som egenmäktigt förvandlat den till gågata.

Brogatan lockar till sig en helt speciell kundkrets. Där ligger de ledande jeansbutikerna och små kyffen som säljer det som hör till läderstövlar, cowboyskjortor och pälsar. Och med sina begagnade collegeströjor sin skräckskyltning och frosse-riet i amerikansk nostalgi är Gamla Brogatan ett märkligt kulturfenomen som lockar allt yngre köpare till ett allt brutalare mode. Ett dåligt alternativ till det splitternya, massfabricerade och opersonliga varuhusmodet.

En del konsumenter på Gamla Brogatan är så unga att de måste ha mamma och pappa med sig på shoppingronden och i timmar ser man dem köa framför den butik som är inne för dagen. Just där ligger Broshopen en helt annorlunda butik som allt fler börjar upptäcka och titta in i.

Jag försökte få en pratstund med flickorna i Broshopen under lördagen men det var omöjligt för folk kom och gick oavbrutet. Så vi fick vänta med samtalet till efter stängningsdags.

Kommer tillbaka

Kunderna som går omkring bland raderna av kläder är mest unga. En invandrar-pappa med sin lille son hittar en täck-

jacka för 25 kronor. Pojken tar på den direkt, den är begagnad men lika varm för det. Även pappan hittar en täckjacka. För tretti. Han hade fått ge det femdubbla på Ähléns.

Det är Irene Andersson och Lilian Glanz som står i affären idag. Det är också dom som förestår Broshopen, tar in och sorterar de kläder som skall gå till försäljning.

— Vilka är det som besöker Broshopen?

— Det är ungdomar mest. Unga familjer och så invandrare. En del kommer för att det är så billigt. Men många kommer av rent ideella skäl. Vill leva enklare och förstår den linje vi har.

— Kommer dom tillbaka?

— Jovisst har vi några stamkunder. De blir fler och fler. Alla får ju ett Midnattsrop med sig hem så berättar vi om den bibliska förkunnelse som ligger bakom hela idén och om storfamiljen.

— Begagnade kläder... finns det någon som rynkar på näsan?

— Ja det finns en del. Men dom blir faktiskt färre och färre. Många äldre tror att det ligger något av "välgörenhet" bakom och kommer in därför. Men vi måste försöka få fram att det handlar om *vår* situation. Att vi måste gå in för en enklare livsstil.

— Den här invandrar-pappan köpte ju täckjackor för 50 kronor som skulle ha kostat tre fyra hundra i varuhuset — vem tjänar på affären?

Ett nytt sätt att handla. Kunderna i Broshopen är mest ungdom. Men allt fler börjar upptäcka och hitta in i den helt anorlunda butiken på Gamla Brogatan 27.

Britta Imsen klipper och komponerar ihop. Gör nytt av gammalt som sedan går ut till försäljning.

— Det mesta vi har är skänkta saker. Men det kostar att tvätta och laga så allt är ju inte förtjänst.

— Vi har märkt att begagnade kläder för många är något av ett mode. De kan betala fullt pris bara det har just den rätta stilen. Vi tror det ligger något i tiden. Många vill bort från det glättiga och lyxiga.

— Kommer den kristna ungdomen?

— Det är tyvärr sällan vi ser dem här. Det är tråkigt att inte få mer gensvar från kristna människor. Det verkar som dom har det för bra.

— Jag tror att det hör ihop med förkunnelsen säger Lilian och Irene.

— Man hör ju på det kristna budskapet idag att det handlar om en bättre värld, om ljusare tider för jordens folk. Det skapar en falsk trygghet och livsstilen blir ju därefter.

Ett nödrop

— Det är egentligen skrämmande förslaget, säger Irene.

— Så är det tråkigt att det inte går att bryta den där slit och slängtrenden. På vardagslivets alla områden. Men tiden kommer säkert när vi tvingas göra det. Det sägs ju klart och tydligt i det profetiska ordet att jordens resurser börjar sina. Och vi borde nå ut längre med och höja beredskapen.

Men så finns det ju andra, ickekristna grupper, som är inne på samma linje. Fast med andra motiv. Solidarisk Handel och Handelsfront som säger för att marknadsföra varor från tredje världen. Och Emma-us. Det är faktiskt en ljusning.

— I botten ligger alltså en strävan efter att förverkliga det urkristna idealet?

— Ja det handlar om efterföljelse. Jesus har kallat oss att leva förnöjsamt och att förströta på honom. Så tror vi det kommer svåra tider. Rent socialt. (Ja de är ju redan här fast de inte drabbat oss ännu.)

Målet är ju att vi skall kunna vara självförsörjande på livets alla områden. När det gäller mat, kläder och andra materiella ting. Det är ju grunden för Pilgrimstjänst. I storfamiljerna handlar alla på Broshopen. Vi har ett eget "valutasytem". Förresten har vi inte råd att handla ute på varuhusen.

— Nå, vad har ni själva på er då?

— Jeans från Broshopen, säger Lilian snabbt.

— Jag har en klänning som en syster i Småland sytt och skickat upp, säger Irene. Det är ett bra exempel, fortsätter hon. Eva Melin i Gnosjö, trebarnsmamma, men skickar alltid hit hemsydda grejer. Och vi tar emot allt. Bara det är helt och rent.

— Ja det är faktiskt ett nödrop från oss. Gå igenom vad ni kan undvara därhemma och skicka det till Broshopen. Kom igen med vindsröjningen! Det förvandlas omedelbart till missionsmedel.

Direkt till mission

— Egentligen är det fråga om var vi lägger våra pengar. Inte fråga om att handla här eller där. Tänk på att de stora affärerna måste ha många procent i vinst.

Och det kan ju inte vara riktigt att kristna bidrar med sina medel till att öka företagets vinster när de skulle kunna gå direkt till mission.

— Till sist hur började det?

— Samtalen om Pilgrimstjänst tände en vision och nu ser vi hur det växer. Men det här med kläder tror jag var Britta Imsen som började med genom att sy om,

fräscha upp avlagda plagg och folk ville köpa. En annan syster, Ann Mari Pettersson i Jönköping, virkar badrumsmattor och sänder till oss. Berit Sollén syr barnmössor och många andra som kommer till Broshopen med paket. Men just nu skulle vi vara mycket tacksamma för en rejäl sändning. Vi tackar på förhand.

— En företeelse som Broshopen med begagnade kläder och annat smått skulle inte gå om det inte fanns ett underlag bland människorna. Folk håller på att vakna upp, säger Irene Andersson som kom till Stockholm för tre år sen för att studera till tandsköterska, mötte Maranatabudskapet på torget, blev frälst och bor nu i storfamiljen.

— Idealet är att vi kommer tillbaka till lanthandeln igen. Där fanns allt från sill till tyger. Och framför allt — gemenskap.

Handel och hantverk och kristen gemenskap hör i hop. Så har det varit alltsedan den första missionsepoken då kristendomen spreds från Paulus tältmakarverkstad eller Lydias purpurkrämeri.

Nu kommer en ny generation. De arbetar i Pilgrimstjänst. Och i Pilgrimstjänst går kvinnorna i täten...

VAD ÄR PILGRIMSTJÄNST?

Skriv eller ring om du önskar veta mera om detta arbete.

Adressen är PILGRIMSTJÄNST

Box 344

101 24 STOCKHOLM. 1

Tel. 08/23 52 30

Angående försändelser till Broshopen adress som ovan. Märk med "BROSHOPEN".

Tel. som ovan. Tala med Lilian Glantz eller Irene Andersson.

Välkommen med din gåva!

Blommenhof lever igen!

Nu är det klart! En del av storfamiljen från Johannelund har flyttat in på Blommenhof utanför Nyköping, med familjen Imsen i spetsen. Allt som allt bor nu ett femtontal personer i det fasadbelysta huset, vackert beläget alldeles invid E 4:an där trafiken pulserar i en jämn ström.

Förutom bostäder planeras det nu för fullt för aktiviteter av olika slag. Hantverk, litteraturverksamhet, studier och servering. Men framför allt kommer Blommenhof genom sitt idealiska läge att bli ett missionscentrum med plats för många gäster och frälsningskandidater.

Just nu gästar bibelskolan från Stockholm det f d sanatoriet och kulturhuset där undervisning varvas med möten inne på Nyköpings torg. Och dit är det bara ett stenkast.

Adressen är Blommenhof
611 00 Nyköping
Och telefonnr: 0155/88 353

**Vad
lär
Jehovas
Vittnen?**

Uppl. 9 milj.

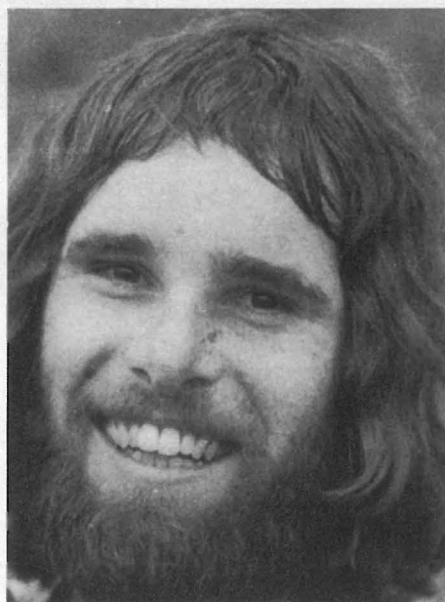
3. "HERRENS DAGS TILL- KOMMELSE"

□ Han härskar mitt ibland sina fiender

Av detta skriftens ord hämtat från Ps. 110, har sällskapet gjort en väldig affär i sammanhanget — och man lägger till Ps. 2:6. — I dessa skriftställen ser man hur Kristus verkligen insattes på tronen 1914, då ännu hans "fiender finns på jorden". Och för att riktigt övertyga både sig själva och andra så läser man upp inledningsorden i den 2:a Psalmen som lyder sålunda: "Varför larma hedningarna och tänka folken fåfänglighet? Jordens konungar resa sig upp och furstarna rådslå med varandra mot Herren och hans smorde: "låt oss slita sönder deras bojor och kasta deras band från oss". — Här har vi reaktionen till Jesu tronbestigning i himmelen, konstaterar man. Ja, det kan ju se riktigt bra ut då man läser det i sällskapets böcker, men du skall veta att Guds ord är sin egen tolk — och när du läser de här båda Psalmerna i sin helhet med de parallelltexter som ingår, så finner du att Jesus besteg sin tron och insattes till konung efter sin uppståndelse vid sin himmelsfärd. Härifrån skall han regera "mitt ibland sina fiender" till dess de är honom underlagda. Jämf. Ps. 2:6, 7—Apg. 2:30, 31—13:32—35. — Ps. 2:1, 2—Apg. 4:25—27—Ps. 110:1, 2—1 Kor. 15:25—Upp. 1:5. — Hedningarnas larmande som vi läser i Ps. 2:1, 2 — är en profetia som fick sin uppfyllelse i apostlarnas dagar. (Se Apg. 4:25—27.)

Så hållbar är sällskapets "lärobyggnad" när Andens stridsvapen får bryta ner dess fästen" — (2 Kor. 10:3—5—Ef. 6:17). — När man fasthåller inom sällskapet att Herren kom 1914, så får det en svår följdverkan även i fråga om "nattvardsfirandet" som man praktiserar en gång om året, på "åminnelse dagen av Herrens död" detta trots att Paulus varnar för aktandet av särskilda tider, dagar och år. (Gal. 4:10.) — Nåväl, om Herren kom 1914 i sin återkomst, så skulle sällskapet även ha upphört att fira åminnelsehögtiden. — Ty det heter i skriften: "Gör detta till min åminnelse till dess jag kommer". (1 Kor. 11:24, 26.)

Detta försöker man bortförklara i boken "Evigt liv i Guds söners frihet", sid. 137, med att det här inte menas Herrens ankomst 1914, utan den tid då han tar bort de återstående nattvardsfirarna från jorden. (De skall nämligen uppstå som andevaror i himmelen, utan sin jordiska kropp lärs det.) — Här möter vi ett

Av Bo Melin

exempel på hur långt man tvingas gå i att "förvränga Herrens raka vägar" då man en gång har valt att bygga upp en organisatorisk lärobyggnad med förnuftet och själviskheten som grund. Jesus själv säger oss: "Jag kommer snart" (Upp. 22:20) — och när sällskapet nu har valt att tro att det inträffade år 1914 — så finns det ingen bortförklaring. Detta kommer du som älskar bibeln och sanningen att förstå — och salig är du då.

Man brukar även använda Jesu ord som lyder "en liten tid och världen ser mig icke mer" och det står ju klart här menar man, att världen aldrig skall se Jesu återkomst. När vi sedan kommer till Upp. 1:7

och Matt. 24:39—31 — så nödgas man dock erkänna att så skall ske, och då vrider man till det så att det menas "andliga ögon, förståndets ögon". — Hur som helst så ser de i alla fall. — Och som förut nämnts så äger de otroende inte de ögonen. (Joh. 9:41.) — Världen ser honom inte mer, nej inte intill den tid då himmelen lämnar honom, men väl då. (Apg. 3:19—21—Matt. 23:39.)

Ordet Parusia

Detta ord är det grekiska ordet som är översatt med "tillkommelse" och ankomst i vår bibelöversättning. — Och det betyder ordagrant "närvaro." — Givetvis har sällskapet gjort en väldig affär av även detta. — Och man menar att "tidstecknen" visar att Kristus redan har kommit — det är tecknet på hans "närvaro" fastslår man. — Nu glömmer man emellertid att detta ord förekommer även på flera andra ställen i N.T. — till exempel i fråga om "Titus ankomst." (2 Kor. 7:6, 7.) — Titus var inte endast närvarande i anden utan han kom verkligen och bistod Paulus. — Samma ord finner vi ifråga om "Herrens dags tillkommelse" (Parousia) — den skall uppenbaras i eld, så det blir säkert inte en dag av "andlig närvaro." — (2 Petr. 3:7, 10 — 2 Tess. 1:6—8.) — Ja, du ser själv hur bräcklig Vaktornets "lärobyggnad" är då man tränger in bakom kulisserna med Guds ord som "ljuset". — En sista sak ifråga om detta; När vi läser de "Messianska profetierna i G. T. — Så skall vi komma ihåg att dessa alltid framställer hela Messias ankomst. Dvs: både den första och den andra ankomsten — och det är livsfarligt att "symbolisera" dessa profetior. — Just det misstaget gjorde judarna ifråga om den första ankomsten. — Man kunde tydligen inte föreställa sig att konungen Messias skulle komma "fattig ridande på en åsnefåle" — därför hade man format till bilden så att den blev symbolisk, och resultatet av det känner vi till. — När Jesus red in i Jerusalem enl. profetens bokstav-

liga ord, så frågar man så "skriftlärare man var": — "Vem är denne"? (Sak. 9:9.) — Det fick bittra följder att man hade symboliserat denna Messias-profeti, och vi frågar: om den första delen av profetian är bokstavig, har man då rätt, eller ens vågar "förändliga den andra delen av samma profetia"? — Och vad den andra delen säger är följande: "Se Herren skall komma i eld, och hans vagnar skall vara såsom en stormvind: och han skall låta sin vrede drabba med hetta och sin näpsta med eldslågor. — Ty Herren skall hålla dom med eld, och med sitt svärd skall han slå allt kött, och många skall de vara som skall bli slagna av Herren". — (Jes. 66:15, 16.) — När vi nu ser vad N. T. säger om detta så finner vi att t. ex. Paulus inte alls har sett någon symbol av Jesajas ord, utan återger dem ordagrant. (2 Tess. 1:7, 8.) — Så gör också Petrus. (2 Petr. 3:10.) — (Jämf. Jes. 66:15 — 2 Kon. 2:11.) Du vän av sällskapet Vaktornet som eventuellt läser detta, förstår du hur allvarligt det är att "förändliga Jesu återkomst"? — Skriften varnar för att "vrängt uttyda skriftena, det blir dig till fördärv". (2 Petr. 3:16.) — Mottag bibelns undervisning av Jesu återkomst så som den är, och du skall vara med bland dem som ropar vid hans "uppenbarelse" "Välsignad vare han som kommer i Herrens namn" (Matt. 23:39).

INSIDANS...

forts. från sid 5

ösa värdighet. Han vill leda Jesus in på ett mera givande samtal om de himmelska tingen. Kanske de där har lite mer gemensamma åsikter. "Vi behöver väl inte nödvändigtvis tala om det som skiljer — vi kan tala om det vi har gemensamt." Un-

gefär så tänker han nog och han säger med mässande stämma: "Ja, salig är den som får bli bordsgäst i Guds rike."

Då går Jesus in på andra ronden.

"En man tillträdde ett stort gästabad och bjöd många. — Kommen ty nu är allting redo. Men de begynte alla ursäktas sig. Jag har köpt ett jordagods... Jag har köpt fem par oxar... Jag har tagit mig hustru... Då sade herren till tjänaren: Gå strax ut på gator och gränder i staden och för hit in fattiga och krymplingar och blinda och halta. — Gå ut på vägar och stigar och nödgå människorna att komma hitin, så att mitt hus bliver fullt. TY JAG SÄGER EDER, ATT INGEN AV DE MÄN SOM VORO BJUDNA SKALL SMAKA MIN MÅLTID."

Här bryter tydligen Jesus upp. Han lämnar den misslyckade festen och de grundligt placerade religiösa ledarna och går ut till folket.

Och när dessa religiösa ledare var undanskuffade och avslöjade står det i början på nästa kapitel (Luk. 15) att "till honom kom allt vad publikaner och syndare hette för att höra honom". Här i mötet med behovets barn möter vi en helt ny ton i Jesu budskap:

Salt & Sanning

Vad är Pilgrimstjänst?

Då jag läser Midnattsropet och hör något kassettband ibland, så har jag några frågor och synpunkter att förmedla.

Det skrivs otroligt mycket och ensidigt om egendoms gemenskap, kollektiv. Förordas att folk ska flytta samman i grupper, s.k. storfamiljer. Apg. är det enda ställe i nya testamentet som talar om detta och då i den judiska församlingen i Jerusalem. Sen är det tyst om saken i NT. Det som nämns är trossyskonens omtanke och logiska kärlek till varandra. Hur kan ni med Ordets hjälp propagera för storfamiljer. Ordet talar om kärnfamiljen, far, mor och barn.

Har hört om pilgrimstjänst. Vad är det och hur fungerar den? Det ska vara en ekonomisk förening. Vad finns något dylikt i skriften som talar för föreningar? Eller att församlingen ska bygga sidokott? Har ni penningbekymmer eller är det ett slugt sätt att skaffa varor billigare och i större mängder? Kan det vara för att Maranata inte vill vara registrerat. Ni talar om ett samhälle i samhället. Vad ska det vara bra för? Teokratiseringen får vi i Guds rike och kan inte fullbordas i denna till dom dömda värld. Vad finns sann kommunism i bibeln? Ska väckelsen bli en sekt med säregna och ensliga klostermänniskor?

Världen är i den ondes våld. Ni tror väl inte att ni ska undkomma nödtider genom att skapa ett nytt system? När kaos och förföljelse inträder är det en småsak för myndigheter att ta allt ifrån er.

Egna skolor är också på tapeten. Vi ska skydda våra barn sägs det. Varför ska de isoleras från omvärlden? Alla generationers kristna har fått leva i sin tid, lida för Jesu skull

SKRIV

Box 344
101 24 STOCKHOLM

"En man har hundra får och förlorat ett av dem. Han söker tills han finner det. När han funnit det kallar han ihop vänner och grannar och säger till dem: Glädjens med mig... Likaså bliver mer glädje i himmelen över en enda syndare som gör bättring än över nittionio rättfärdiga som ingen bättring behöva.

En kvinna har tio silverpenningar och förlorar en. Hon tänder upp ljus och sopar genom huset tills hon finner den. När hon funnit den kallar hon ihop väninnor och grannkvinnor och säger: Glädjens med

fysiskt och psykiskt. De kunde inte komma undan. Jesus var deras Herre som gav dem kraft. Profeterna, Jesus och apostlarna levde i sin tid som barn, ungdomar och män. Skulle då vi ägna våra krafter på att rädda oss själva? Det förstörs på några ögonblick.

Jesus kommer snart och med det perspektivet är det väl viktigare att människor vinnas för Jesus och församlingen upprättas. Evangelium med efterföljelse får förföljelse som lön. Hur skulle det se ut i Ryssland med dessa organ? Varför förordas Watchman Nees Kina som mönsterbild som ska passa Sverige? Vi lever väl inte i Kina. Amerika passar ju inte hur ska då Kina kunna göra det? Behöver inte varje land sin väckelse? Jesus är densamme och då är väckelse möjlig. Utan syndaånger når inte evangelium någonstans. Håller ni på att forma ett nytt Frälsningsarmén med massor av verksamhetsgrenar?

Det sägs att Stockholm är moderförsamling. Inte är väl grupperna ute i landet utposter eller husförsamlingar till Stockholm? Håller lokalförsamlingstanken på att gå förlopad?

Ska dessa saker som förs fram tolkas som ett profetiskt budskap till oss i denna väckelse? Till syndare och samfundare? Ska det uppfattas som enda utvägen att överleva? Hur ska det gå för dem som inte finner något stöd för detta i Skriften? Det är säkert många som har dessa frågor och önskar få klara besked ifrån GUDS EGET ORD.

en smälänning

SVAR:

Sign. "en smälänning" får säkert svar på många av sina frågor i detta nummer. Se även bibelstudierna om storfamilj och urkristen gemenskap av Arne Imsen i Midnattsropet nr 11 och 12.

Hälsningar red.

TILL MIDNATTSROPET! Salt & Sanning. Den sida där vi publicerar brev från läsare, besvarar frågor, tar emot synpunkter, förslag, kritik. Välkommen med ditt bidrag!

mig... Likaså säger jag eder bliver glädje hos Guds änglar över en enda syndare som gör bättring."

Och Jesus fortsätter och talar om den förlorade sonen — han som tog ut sitt arv och förfor sin förmögenhet i främmande land. När det blir hungersnöd och han inte ens får äta av de svins mat som han vaktar, kommer han till besinning:

"Huru många legodrängar hos min fader hava icke bröd i överflöd, medan jag här förgås av hunger. Jag vill stå upp och gå till min fader och säga till honom: Fa-

Forts. sid 16

der, jag har syndat mot himmelen och inför dig, jag är icke mer värd att kallas din son. Låt mig bli såsom en av dina legodrängar. Så stod han upp och gick till sin fader. OCH MEDAN HAN ÄNNU VAR LÅNGT BORTA FICK HANS FADER SE HONOM OCH ÖMKADE SIG ÖVER HONOM OCH SKYNDADE EMOT HONOM OCH FÖLL HONOM OM HALSEN OCH KYSSTE HONOM INNERLIGT! Men sonen svarade jag har syndat mot himmelen och inför dig, jag är icke mer värd att kallas din son. Då sade hans fader till sina tjänare: "Skynden eder att taga fram den yppersta klädnaden och kläden honom i den och sätten en ring på hans hand och skor på hans fötter. Och hämta den gödda kalven och slakten

den, så vilja vi äta och göra oss glada. Ty denne min son var död men har fått liv igen, han var förlorad men är återfunnen. Och de begynte göra sig glada."

Jesus ser inte till vad vi kan ställa upp med av fromhet eller andra egenskaper. Försök inte med olika handlingar eller attityder få honom vänligt inställd till dig! Vad han begär är ett ödmjukt och förkrossat hjärta. Vi får och måste komma utifrån den situation där vi är, utan att förskapa oss. "Om vi säga oss icke hava någon synd, så bedraga vi oss själva, och sanningen är icke i oss. Om vi bekänna våra synder, så är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet." 1 Joh. 1:8, 9.

Han begär inte heller att vi skall försöka prestera någon kärlek till honom. Men den som, likt den förlorade sonen, upplevt Jesu oändliga kärlek, kan inte annat än älska honom igen. Det är den kärleken han vill ha. Inte våra prestationer. Låt honom fylla dig och ta hand om dig så skall han plantera denna kärlek i ditt hjärta och du skall älska honom över allt annat. Då blir inte heller ägodelarna något problem. Sackeus som upplevt detta vidrörande av Jesus utropar: "Herre, hälften av mina ägodelar giver jag nu åt de fattiga och om jag har utkrävt för mycket av någon giver jag fyradubbelt igen." Och Jesus instämmer: "Idag har frälsning vederfarits detta hus — ty människosonen har kommit för att uppsöka och frälsa det som var förlorat."

aktuella böcker

UPPVAKNANDET — Berättelsen om en församling som började fungera.

GRAHAM PULKINGHAM (InterSkrift Förlags AB).

"Storfamiljerna var våra hem och resultatet av ett sätt att hjälpa människor. Vi öppnade oss själva, våra hem, vårt familjeliv, våra besparingar och inkomster. Gud begärde mycket — ALLT."

Pris. 19.50

SEGERN ÖVER MÖRKRETS FURSTE HAL LINDSEY/C. C. Carlson
EVANGELIIPRESS

Författaren till VART ÄR MÄNSKLIGHETEN PÅ VÄG ger här en inblick i det övernaturligas värld. Denna generation upplever en jätteväg av övernaturliga händelser. Sökandet efter upplevelser från en annan värld har nått proportioner utan motstycke.

I detta inträngande studium av aktuella och allvarliga frågor avslöjar Hal Lindsey vilka faror som lurar på dem som leker med krafter från den andra sidan.

I ett kapitel ger han också en kort presentation av de idéer (och deras upphovsmän) som under det sista århundradet omvandlat västerlandets sätt att tänka och tro.

Pris 12:—

MR:s
Bokförlag
Box 344
101 24 Stockholm

Sänd mig mot pf.

Namn

Bostad

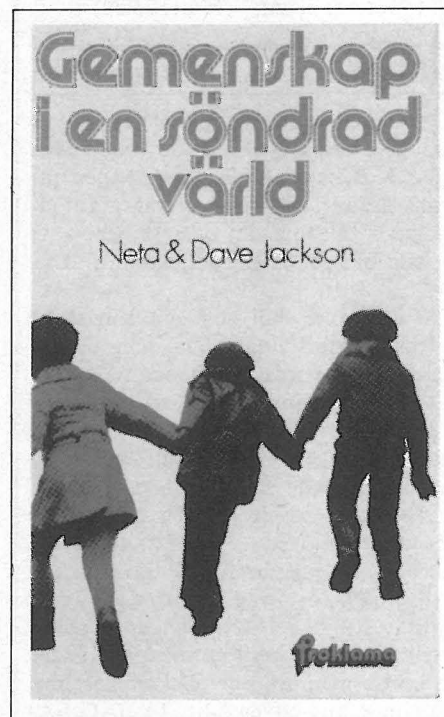
Postnr

Postadr

Tel /

Ny bok om storfamiljen

Rapport från tolv kristna kommuniteter i USA:

I dagens kaotiska värld ser vi den första kristna församlingens gemenskap växa fram: "Och i hela skaran av dem som trodde var ett hjärta och en själ... de hade allting gemensamt."

Apg. 4:32

Nu 18:—

Midnattsropet

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer var tredje vecka.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jillker, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—, Halvår 23:—, Kvartal 12:—. Lösnummer 2:50. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag: vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET

Box 344, 101 24 Stockholm

Tel. 08/23 52 30

Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN

Box 344, 101 24 Stockholm

Tel. 08/23 52 30

Postgiro 44 10 05-6

GAMLA BRO, servering

BROSHOPEN

PILGRIMSHEM, gästrum

KLARA TONER, bok- och musikaffär

Gamla Brogatan 27, Stockholm

Postadress: Box 344

101 24 Stockholm

Tel. (växel) 08/23 52 30

Ett ord på vägen...

Tel. 08/21 55 87

(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Grafiska Gruppen
Stockholm 1976

JAG SÅG..

forts. fr. sid. 8

vel av fester, diskotek, mellanöl och knark. För den som nådde botten där var allting slut. Jag såg kompisar brytas ner till oigenkännlighet.

Samtidigt hade en ung maranatagrupp flyttat till Örebro och där upptagit verksamheten som under en lång tid varit död. De bodde tillsammans i en s.k. storfamilj och satsade hela sin tid på evangelisation. Två av mina systrar brukade gå på deras möten. De berättade för mig om storfamiljens arbete och livsstil. Jag blev, om än motvilligt intresserad av det hela. Här tyckte jag att jag äntligen funnit kristna människor som hade motiv och konsekvens bakom sin verksamhet och existens. Eftersom jag tyckte mina åsikter låg åt samma håll började jag därför en dag läsa ett ex av tidningen Midnattsropet. Där fann jag till min besvikelse ingenting om egendomsgemenskap, utan i stället en rad av människor som vittnade om sin tro på Jesus. Speciellt minns jag en flicka som skrev väldigt starkt om himmel eller helvete. Då slog det mig plötsligt: tänk om

det här är sant. Varför skulle alla de här människorna ljuga om sina upplevelser.

Det blev inte bättre av att min far en stund senare lade på en grammfonplatta där Arne Imsen sjöng: Vad är vinst om du din själ förlorar i en mörk och tidlös evighet. Då var det något som gick sönder inom mig. Jag upplevde en fruktansvärd ångest, började faktiskt gråta för första gången på mycket länge när jag kom in på mitt rum. Jag fick inte ro för något och kunde inte släppa tanken på att uppleva det där som fattades i mitt liv. När söndagskvällen kom bad jag till mina systrars stora förvåning, att få följa med till kvällens väckelsemöte.

FRÅN DÖD TILL LIV

De visste väl inte vad de skulle tro, så det blev inte sagt så mycket i bilen intill Örebro. Väl inne på mötet började jag dock ångra mig och undrade vad jag hade där att göra. Men jag stannade kvar och efter några inledningssånger började en efter en vittna om Jesus. Om frälsningen och livet som undficks om man trodde och åkallade Hans namn.

När sedan mötesledaren uppmanade den som ville bli frälst att räcka upp handen uppstod en förtvivlad kamp i mitt inre. Till slut fick jag dock upp handen även, om den var blytung. Och i djupaste syndanöd fick jag böja knä medan bröderna bad för mig. När jag viskade fram orden "Tack Jesus", fick jag uppleva, hur ångesten och förtvivlan försvann. I stället uppfylldes mitt inre av en obeskrivlig lättnad och frid. Halleluja. Jag kände hur jag övergick från mörker till ljus, från död till liv.

Vid besök i huvudsta'n står

PILGRIMSHEM

alltid öppet.

*Trivsamma och billiga rum
mitt i centrum.*

*Cafeteria - fyndshop - läsrum
Kristen regi.*

**Gamla Brogatan 27
Tel. 08/23 52 30**

Vår adress är nu:

PILGRIMSFOLKET

Musik o. Bokcafé

Järntorgsgatan 7

703 61 Örebro

Tel. 019/14 52 45

Ett ord på vägen

019/13 98 00

(Tele-svarare)

Prenumerera för 1977 redan nu!

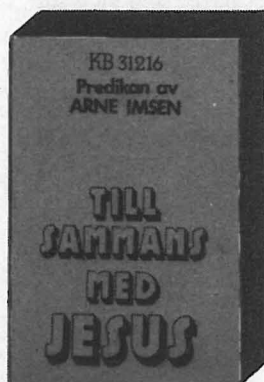
**Använd inbetalningskortet
som medföljer detta nummer**

Välkommen!

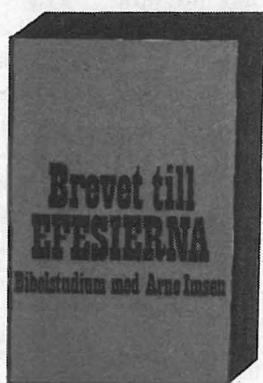
"Och dessa höllo fast vid apostlarnas undervisning..."

Apg 2:42

NYA KASSETTBAND

... st KB 312 16
TILLSAMMANS MED JESUS
Predikan: A. Imsen

... st KB 61005
BREVET TILL EFESIERNÄ Del I
Bibelstudium: A. Imsen

... st KB 60607
FRI ATT TJÄNA
Predikan: A. Imsen

... st KB 60919
TECKEN ELLER UPPEN-
BARELSE
Predikan: A. Imsen

... KB 60727
STORFAMILJEN —
EN FRÄLSNINGS-
ELLER VERKSAMHETS-
FRÅGA
Bibelstudium: A. Imsen

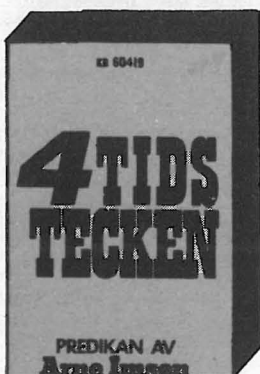
... st KB 60803
JORDBÄVNINGAR PÅ DEN
ENA ORTEN EFTER DEN
ANDRA.
Bibelstudium: A. Imsen

... st KB 60627
en gudstjänstfirande
FÖRSAMLING
Predikan: A. Imsen

... st KB 60307
JAG HAR ÖVER-
VUNNIT VÄRLDEN
Predikan: Gunno Andersson

... st KB 60419
FYRA TIDSTECKEN
Bibelstudium: A. Imsen

... st KB 60525
KÖTTETS OCH ANDENS
VERK
Bibelstudium: A. Imsen

... st KB 60617
KÄRLEKENS LOV
Bibelstudium: A. Imsen

... KB 50921
SKÖKANS TROLLODM
FÖRVILLAR FOLKEN
Predikan: A. Imsen

Pris kr 18:— st

☐ Jag vill bli kassettprenumerant. Kassettprenumeranter betalar 15:— per band

Namn:..... Bostad:

Postnr, adr.:..... Tel:...../.....

Orderadress: Klara Toner, Box 344, 101 24 STOCKHOLM. Tel. 08/23 52 30

Väckelsefolkets levande sång och musik

MRL 2112 stereo (LP-skiva)
KB 112 stereo (kassett)

Sida A

- 1 Har du mod
att följa Jesus
- 2 Den glädje
som världen giver
- 3 Hans kärlek är gränslös
- 4 Vilken nåd så stor och rik
- 5 O, hur stort
att Jesus fann mig

Sida B

- 1 Där rosor aldrig dör
- 2 Helig, Helig
är änglaskarans sång
- 3 Du kan hälsa få
i Jesus, käre vän
- 4 Gyllene morgon
- 5 Det finns ett hjärta

ARNE IMSEN sjunger med församlingen (2)

MRL 2111 stereo (LP-skiva)
KB III stereo (kassetband)

Sida A

- 1 Medan kärleken från
korset
- 2 Väntan snart är slut
- 3 Min själ den väntar
- 4 Välj nu välj Jesus
- 5 Har hjärtat frid med Gud

Sida B

- 1 Anden har sänt oss bud
- 2 Hör det rop som ljuder
- 3 Hör den röst som dig
kallar
- 4 Då förlät du mig/
Under ditt blod
- 5 Det var av nåde
- 6 Kristus lever

En live-inspelning från Maranataförsamlingarnas sommar-konferens i Malmköping.

Sänd mig mot postförskott

... st LP-skiva/or ... st kassett/er "Och jag skall stämma in i sången" à 34:—
... st LP-skiva/or ... st kassett/er "Anden har sänt oss bud" à 34:—

Namn:

Bostad:

Postnr: Postadr:

Tel: /

Orderadress: KLARA TONER, Box 344, 101 24 Stockholm, Tel. 08/23 52 30

JESUS OCH DEN SAMARITISKA KVINNAN

Joh. 4:1–42

Fariséerna fick höra, att Jesus vann fler lärjungar och döpte fler än Johannes — fastän Jesus inte döpte själv, utan hans lärjungar. Då Herren fick veta detta, lämnade han Judeen och vände tillbaka till Galileen. Han måste då ta vägen genom Samarien och kom till en samaritisk stad, som heter Sykar, nära det jordstykke, som Jakob gav åt sin son Josef. Där var Jakobs brunn. Jesus var trött av vandringen och satte sig genast ner vid brunnen. Det var omkring sjätte timmen.

Då kom en samaritisk kvinna för att hämta vatten. Jesus sade till henne: "Ge mig litet att dricka!" Hans lärjungar hade nämligen gått in i staden för att köpa mat. Då sade den samaritiska kvinnan till honom: "Du är en jude, och jag är en samaritisk kvinna. Hur kan du be mig om något att dricka?" Judar och samariter använder nämligen inte varandras dryckeskärl. Jesus svarade henne: "Om du förstod Guds gåva och visste, vem den är som ber dig om något att dricka, skulle du ha bett honom, och han skulle ha gett dig levande vatten." Kvinnan sade till honom: "Herre, du har ju ingenting att hämta upp vatten med, och brunnen är djup. Varifrån får du då det levande vattnet? Är du en större man än vår fader Jakob, som gav oss brunnen och drack ur den, han själv, hans söner och hans boskap?" Jesus svarade henne: "Var och en som dricker av detta vatten, han blir törstig igen, men den som dricker av det vatten jag ger honom, han skall aldrig i evighet törsta, utan det vatten jag ger honom skall i hans inre bli en källa med vatten, som springer fram till evigt liv." Kvinnan sade till honom: "Herre, ge mig det vattnet, så att jag icke mer behöver bli törstig och komma hit för att hämta vatten."

Han sade till henne: "Gå hem, hämta din man och kom tillbaka hit!" Kvinnan svarade: "Jag har ingen man." Jesus sade till henne: "Du har rätt, när du säger, att du icke har någon man, ty du har varit gift med fem män, och den du nu lever tillsammans med är icke din man. Där talade du sanning." Då sade kvinnan till honom: "Herre, jag ser, att du är en profet. Våra fäder har tillbett Gud på detta berg, men ni säger, att den plats, där man bör tillbedja Gud, finns i Jerusalem." Jesus sade till henne: "Tro mig, det kommer en tid, då ni varken på detta berg eller i Jerusalem skall tillbedja Fadern. Ni

samariter tillbeder vad ni icke känner, vi tillbeder vad vi känner, ty frälsningen kommer från judarna. Men det kommer en tid, i själva verket är den redan inne, då sanna tillbedjare skall tillbedja Fadern i ande och sanning. Det är sådana tillbedjare Fadern vill ha. Gud är ande, och de som tillbeder honom måste tillbedja i ande och sanning." Kvinnan sade till honom: "Jag vet, att Messias skall komma" — Messias betyder Kristus. "När han kommer, skall han undervisa oss om allt." Jesus svarade henne: "Det är jag, jag som talar med dig."

Just då kom hans lärjungar tillbaka, och de blev förvånade över att han talade med en kvinna. Men ingen av dem frågade: "Vad vill du henne?" eller: "Varför talar du med henne?" Men kvinnan lät sin kruka stå, skyndade in i staden och sade till folket: "Kom och se en man, som har sagt mig allt vad jag har gjort! Kanske han är Messias?" Då gick de ut ur staden och kom till honom.

Under tiden bad lärjungarna honom: "Rabbi, ät!" Men han svarade dem: "Jag har mat att äta, som ni icke känner till." Då sade lärjungarna till varandra: "Kanske någon har burit mat till honom?" Jesus sade till dem: "Min mat är att göra dens vilja, som har sänt mig, och att fullborda hans verk."

Säger ni icke: 'Det är ännu fyra månader kvar till skördetiden'? Men jag säger er: Se er omkring! Se på fälten, de har redan vitnat till skörd! Den som skördar får sin lön och samlar in frukt till evigt liv, så att den som sår och den som skördar får glädja sig tillsammans. Här besannas ordspråket: 'En är den som sår, en annan den som skördar.' Jag har sänt er att skörda det som ni icke har arbetat med. Andra har arbetat, och ni har gått in i deras arbete."

Många samariter från den staden kom till tro på honom på grund av kvinnans ord, då hon vittnade: "Han har sagt mig allt vad jag har gjort." När sedan samariterna kom till honom, bad de honom stanna kvar hos dem, och han stannade där i två dagar. Många fler kom då till tro, när de hörde honom själv tala. De sade till kvinnan: "Nu tror vi icke längre, därför att du har berättat om honom, ty nu har vi själva hört honom, och vi vet, att han verkligen är världens Frälsare."

Hedegårds övers.